

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักเรียน และตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขในด้านจุดประสงค์ และด้านเนื้อหาของหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายมีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเลือกเรียนวิชาสาธารณสุข จำนวน 1,196 คน จาก 27 โรงเรียน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และโดยทางไปรษณีย์ เป็นบางส่วน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอกซ์ (SPSSX) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยหาค่าร้อยละมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนโดยทดสอบค่า "ที" (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพทั่วไปของนักเรียน

ประชากรนักเรียนที่เลือกเรียนหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 82.05 มีอายุอยู่ในช่วง 15-17 ปี ผลการเรียนจาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในเกรดระดับ 2.00-2.99 ส่วนสาเหตุที่เลือกเรียนหลักสูตรพื้นฐาน วิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขอันดับแรกเพราะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ รองลงมาเพราะ เห็นว่ามีประโยชน์ต่อตัวเอง และมีความสนใจในวิชาสาธารณสุข

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขา การสาธารณสุข และการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย เกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข

2.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร

2.1.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตร ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่นักเรียน เห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เพื่อให้เข้าใจถึงความ สำคัญของลักษณะและสภาพของบุคคลวัยต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นในการดูแลสุขภาพ และข้อที่นักเรียน เห็นว่ามีความสำคัญปานกลางซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สุด ได้แก่ เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการ สำหรับช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของบุคคลในวัยต่าง ๆ ได้

2.1.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตร ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิง เห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี จำนวน 6 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของลักษณะและสภาพของ บุคคลวัยต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นในการดูแลสุขภาพ

- (2) เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนเกี่ยวกับ เรื่องสุขภาพและสวัสดิภาพ
ของตัวเอง และส่วนรวมได้อย่างแท้จริง
- (3) เพื่อให้สามารถวางแผนและให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่
สาธารณสุขในการป้องกันและรักษา รวมทั้งส่งเสริมสุขภาพได้
- (4) เพื่อให้สามารถระบุความต้องการพื้นฐานของบุคคลวัยต่าง ๆ
ในเรื่องอาหาร และการอบรมเลี้ยงดูได้
- (5) เพื่อให้สามารถจัดสิ่ง แวดล้อมที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการ
เจริญเติบโตและพัฒนาการทั้งทางร่างกาย ภาษา อารมณ์
สังคมและสติปัญญาของบุคคลในแต่ละวัยได้
- (6) เพื่อให้มีทักษะในการฝึกหัดสุขนิสัย เช่น ในเรื่องภารกิจ
การขับถ่าย การเล่น ให้เหมาะสมสำหรับบุคคลแต่ละวัย

2.2 เนื้อหาของหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข

2.2.1 เนื้อหาของหลักสูตรด้านการเจริญเติบโต และพัฒนาการ
ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

2.2.1.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของ
หลักสูตรด้านการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อยู่
ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญอยู่ในเกณฑ์
สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์
และสังคมของบุคคลวัยต่าง ๆ และวิธีการตอบสนองที่ถูกต้องเหมาะสม และข้อที่นักเรียน
เห็นว่ามีค่าสำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ กิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสม
กับแต่ละวัย

2.2.1.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ข้อ ดังนี้

- (1) ความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของบุคคลวัยต่าง ๆ และวิธีการตอบสนองที่ถูกต้องเหมาะสม
- (2) สภาพที่ผิดปกติ และปัญหาของการเจริญเติบโต และพัฒนาการที่ปกติและผิดปกติ
- (3) การช่วยเหลือและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ
- (4) การฝึกหัดสุขนิสัย และการปฏิบัติด้านต่าง ๆ เช่น การกิน การนอน การขับถ่าย
- (5) หลักของการปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และเหตุการณ์ของสังคม

2.2.2 เนื้อหาของหลักสูตร ด้านสุขภาพจิต

2.2.2.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ สาเหตุของภาวะทางอารมณ์ และสังคมที่ผิดปกติ ตลอดจนวิธีการป้องกันแก้ไข และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ ปัญหาความแตกต่างระหว่างวัย

2.2.2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ
 เนื้อหาของหลักสูตร ด้านสุขภาพจิต นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหา
 ของหลักสูตรด้านสุขภาพจิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ
 ปรากฏว่า นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

- (1) ความกดดันต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อกระเทือนต่อจิตใจ
- (2) อาการเจ็บป่วยทางด้านร่างกายที่เกิดขึ้นจากความผิดปกติ
 ทางด้านจิตใจ
- (3) สาเหตุของภาวะทางอารมณ์ และสังคมที่ผิดปกติ ตลอดจนวิธี
 การป้องกันและแก้ไข
- (4) ปัญหาความแตกต่างระหว่างวัย
- (5) การรู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น
- (6) การเข้าใจความรู้สึก และปัญหาทางสรีรวิทยาของผู้สูงอายุ
 เช่น การหลงลืม

2.2.3 เนื้อหาของหลักสูตรด้านประชากรศึกษาและความรู้เรื่องเพศ

2.2.3.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของ
 หลักสูตรด้านประชากรศึกษาและความรู้เรื่องเพศ อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณารายข้อข้อที่
 นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ การดูแลสุขภาพ
 มีครรภ์ สภาวะผิดปกติที่เกิดจากการตั้งครรภ์ และการคลอด และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่า
 สำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สุดได้แก่ อัตราป่วย อัตราตายของทารกรวมทั้งสาเหตุ

2.2.3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหา
 ของหลักสูตรด้านประชากรศึกษา และความรู้เรื่องเพศ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา
 ของหลักสูตรด้านประชากรศึกษาและความรู้เรื่อง เพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ข้อ ดังนี้

- (1) การดูแลเด็กอ่อนเกี่ยวกับเรื่อง การอาบน้ำ การทำความสะอาดสะดือ และเครื่องใช้ที่จำเป็น
- (2) การดูแลหญิงมีครรภ์ สภาวะผิดปกติที่เกิดจากการตั้งครรภ์และการคลอด
- (3) เทคนิคการจูงใจในการวางแผนครอบครัวด้วยวิธีการให้สุศึกษา การจัดนิทรรศการและการเผยแพร่ความรู้
- (4) วัตถุประสงค์เพิ่มประชากรและการแก้ปัญหาด้วยการวางแผนครอบครัว

2.2.4 เนื้อหาของหลักสูตรด้านปัญหาสุขภาพและโรคไม่ติดต่อ

2.2.4.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ เนื้อหาของหลักสูตรด้านปัญหาสุขภาพและโรคไม่ติดต่อ อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ สาเหตุอาการ และอาการแสดงของโรคไม่ติดต่อ เช่น โรคขาดสารอาหาร และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ โรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพที่หมกมุ่นในท้องถิ่น

2.2.4.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ เนื้อหาของหลักสูตรด้านปัญหาสุขภาพ และโรคไม่ติดต่อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหาของหลักสูตรด้านปัญหาสุขภาพและโรคไม่ติดต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) สาเหตุ อาการ และอาการแสดงของโรคไม่ติดต่อ เช่น โรคขาดสารอาหาร
- (2) ปัญหาสุขภาพที่พบได้บ่อยในบุคคลวัยต่าง ๆ เช่น ท้องอืด ท้องผูก ขูหนวก สายตาสั้น โรคผิวหนัง

2.2.5 เนื้อหาของหลักสูตรด้านโรคติดต่อ

2.2.5.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านโรคติดต่ออยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ความต้านทานโรค และการให้ภูมิคุ้มกันโรคที่จำเป็นตามวัย และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ การรักษาเบื้องต้น และการป้องกันช่วยเหลือผู้ที่ป่วยด้วยโรคติดต่อ

2.2.5.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตร ด้านโรคติดต่อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรด้านโรคติดต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อปรากฏว่า นักเรียนหญิง เห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ดังนี้

- (1) การรักษา เบื้องต้นและการป้องกันช่วย เหลือผู้ที่ป่วยด้วยโรคติดต่อ
- (2) แหล่งที่ทำให้เกิดโรคติดต่อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค
- (3) สาเหตุ อาการ และอาการแสดงของโรคติดต่อเชื้อที่พบได้บ่อยในบุคคลแต่ละวัย เช่น โรคคอหอย บาดทะยัก ไช้รากสาด
- (4) ความต้านทานโรคและการให้ภูมิคุ้มกัน โรคที่จำเป็นตามวัย

2.2.6 เนื้อหาของหลักสูตรด้านโภชนาการ

2.2.6.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านโภชนาการอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามี ความสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ อาหารของหญิงมีครรภ์ และ ให้นมบุตร และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุด ได้แก่ อาหาร เสริมสำหรับทารก

2.2.6.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหา ของหลักสูตรด้านโภชนาการ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรด้านโภชนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียน หญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ดังนี้

- (1) การปรุงอาหารที่สะอาดถูกต้องและเหมาะสมสำหรับ ผู้บริโภคแต่ละวัย
- (2) สาเหตุ และมีปัญหาของภาวะทุโภชนาการ และวิธีการ แก้ไข
- (3) อาหารของหญิงมีครรภ์และให้นมบุตร
- (4) อาหารที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อร่างกายสำหรับ บุคคลวัยต่าง ๆ
- (5) คุณภาพนมมารดา นมผสม และเทคนิควิธีการให้นม
- (6) อาหารสำหรับผู้ป่วย เช่น เด็กท้องร่วง เด็กปอดบวม
- (7) อาหารเสริมสำหรับทารก

2.2.7 เนื้อหาของหลักสูตรด้านสุขภาพผู้บริโภคร

2.2.7.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านสุขภาพผู้บริโภคร อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ อันตรายที่เกิดจากอาหารปลอมแปลงและวิธีการป้องกันแก้ไข และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ เครื่องสำอาง เครื่องดื่ม กับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

2.2.7.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านสุขภาพผู้บริโภคร นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสุขภาพผู้บริโภครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

- (1) การบริการและสิ่งแวดล้อมที่ชุมชนมีหน้าที่จัดให้สูงอายุ เช่น การรักษาพยาบาลฟรี
- (2) เครื่องสำอาง เครื่องดื่มกับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน
- (3) ความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิภาพภายในชุมชนของแต่ละท้องถิ่น

2.2.8 เนื้อหาของหลักสูตรด้านสวัสดิภาพ

2.2.8.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านสวัสดิภาพอยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การออกกำลังกายและการพักผ่อนที่เหมาะสมในแต่ละวัย และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญปานกลางซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลแต่ละวัย

2.2.8.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ

เนื้อหาของหลักสูตรด้านสวัสดิภาพ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านสวัสดิภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาารายข้อปรากฏว่า นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ข้อ ดังนี้

- (1) การ เล่นและของ เล่นที่ปลอดภัยและมีประโยชน์ในวัย เด็ก
- (2) การประดิษฐ์ของ เล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการความวัย โดยคำนึงถึงความปลอดภัย เป็นหลัก
- (3) การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับบุคคลแต่ละวัย
- (4) การออกกำลังกายและการพักผ่อนที่เหมาะสมในแต่ละวัย
- (5) การจัดระบบความปลอดภัยในโรงเรียน

2.2.9 เนื้อหาของหลักสูตรด้านการปฐมพยาบาล

2.2.9.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านการปฐมพยาบาล อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณาารายข้อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การดูแลสุขภาพทารกที่เจ็บป่วย และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีค่าสำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ วิธีการให้ยาสามัญประจำบ้าน และยาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2.9.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการปฐมพยาบาล นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านการปฐมพยาบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาารายข้อปรากฏว่า นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลง่าย ๆ เช่น การห้ามเลือด การทำแผลสด การหยาบอด การรัดหัวใจ การพันแผล การช่วยผู้ที่ถูกไฟฟ้าดูด การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
- (2) การดูแลรักษาทารกที่เจ็บป่วย

2.2.10 เนื้อหาของหลักสูตรด้านการสุขาภิบาล

2.2.10.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านการสุขาภิบาล อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การควบคุมพาหะนำโรค และสัตว์นำโรค เพื่อป้องกันโรคติดต่อ และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุดได้แก่ บทบาทและหน้าที่ของบุคคลที่หึ่งมีต่อชุมชน ในด้านการสุขาภิบาล

2.2.10.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านการสุขาภิบาล นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรด้านการสุขาภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

- (1) บลพิษที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและโรงงาน
- (2) การควบคุมพาหะนำโรค และสัตว์นำโรค เพื่อป้องกันโรคติดต่อ
- (3) การกำจัดอุจจาระ
- (4) การกำจัดน้ำเสีย
- (5) การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (6) การสุขาภิบาลอาหาร
- (7) การปรับปรุงบ้านและบริเวณที่พักอาศัย
- (8) บทบาทและหน้าที่ของบุคคลที่หึ่งมีต่อชุมชนในด้านการสุขาภิบาล

2.2.11 เนื้อหาของหลักสูตรด้านสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ

2.2.11.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามี ความสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ อันตราย วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยง การคิดสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยค่าสูงสุดได้แก่ อาการ และอาการแสดง ของสิ่ง เสพย์คิดให้โทษชนิดต่าง ๆ เช่น เฮโรอิน กัญชา ทินเนอร์ ยากระตุ้นประสาท

2.2.11.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของ หลักสูตร ด้านสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร ด้าน สิ่ง เสพย์คิดให้โทษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนหญิง เห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ขุข้อ ดังนี้

- (1) การปราบปรามสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ
- (2) อันตราย วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงการคิดสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ
- (3) อาการ และอาการแสดงของสิ่ง เสพย์คิดให้โทษชนิดต่าง ๆ
เช่น เฮโรอิน กัญชา ทินเนอร์ ยากระตุ้นประสาท
- (4) การช่วยเหลือผู้คิดสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ
- (5) ปัญหาและสาเหตุของการคิดสิ่ง เสพย์คิดให้โทษ

2.2.12 เนื้อหาของหลักสูตรด้านการสาธารณสุข

2.2.12.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการสาธารณสุขอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่นักเรียนเห็นว่ามี ความ สำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ วิธีการจูงใจเพื่อให้บุคคลปฏิบัติความ หลักการสาธารณสุข และข้อที่นักเรียนเห็นว่ามี ความสำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยค่าที่สูงสุด ได้แก่ กฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับงานทางด้านสาธารณสุขของชุมชน

2.2.12.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ
เนื้อหาของหลักสูตร ด้านการสาธารณสุข นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ
เนื้อหาของหลักสูตรด้านการสาธารณสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ
พิจารณาารายข้อ ปรากฏว่า นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ดังนี้

- (1) วิธีการจูงใจเพื่อให้บุคคลปฏิบัติตามหลักการสาธารณสุข
- (2) การให้ความร่วมมือ และปฏิบัติกิจกรรมสาธารณสุขในชุมชน
- (3) ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานสาธารณสุขในท้องถิ่น
- (4) การเริ่มต้นและการดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐานในชุมชน
- (5) กฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับงานทางด้านสาธารณสุขของชุมชน
- (6) การวางแผนพัฒนาสุขภาพชุมชนตามหลักการสาธารณสุข
- (7) หน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลที่มีต่อกิจการสาธารณสุข
ของชุมชน

3. การศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของ
หลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีวสาขาการสาธารณสุข โดยสรุป

3.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตร
โดยสรุปรวมหมดทุกด้านอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน ด้านที่นักเรียนเห็นว่ามี
ความสำคัญอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การปฐมพยาบาล และด้านที่
นักเรียนเห็นว่ามีสำคัญปานกลาง ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ สุขภาพผู้บริโภค

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของ
หลักสูตรโดยสรุปรวมหมดทุกด้าน นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของ
หลักสูตรโดยสรุปรวมหมดทุกด้านเป็นรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่ง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ดังนี้

- (1) โภชนาการ
- (2) สิ่ง เสพติดให้โทษ
- (3) การสุขภาพิบาล
- (4) ประชากรศึกษาและความรู้ เรื่อง เพศ
- (5) การสาธารณสุข
- (6) สวัสดิภาพ
- (7) สุขภาพจิต
- (8) การ เจริญเติบโตและพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
- (9) โรคติดต่อ
- (10) สุขภาพผู้บริโภคร
- (11) การปฐมพยาบาล
- (12) ปัญหาสุขภาพและโรคไม่ติดต่อ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย เฉพาะประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. นักเรียนหญิง เลือก เรียนวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขสูงกว่านักเรียนชาย ถึง 4 เท่า ส่วนสาเหตุที่เลือกเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และเห็นว่า มีประโยชน์ต่อตนเอง

จากข้อค้นพบนี้ แสดงให้เห็นถึงนโยบายการ เปิดใช้หลักสูตรได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย เพราะสาเหตุที่นักเรียนเลือกเรียน เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรในข้อที่ว่า ต้องการให้นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จะ เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ ส่วนประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการ เรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขนั้น จิตรา ทองเกิด (2528 : 26) กล่าวไว้ว่า ข้อแรกที่นักเรียนจะได้รับโดยตรงคือ มีความรู้ และทักษะเพียงพอ

ที่จะดูแลรักษาสุขภาพของคนเองและช่วยเหลือบุคคลอื่นได้ ข้อที่สอง คือนักเรียนจะสามารถใช้วิชาความรู้เพื่อไปประกอบอาชีพอิสระในการดูแลเป็นที่เลี้ยงเด็ก สามารถทำงานในโรงเรียนอนุบาลเอกชนหรือสถานที่รับเลี้ยงเด็กได้เป็นอย่างดี รวมทั้งในสถานดูแลผู้สูงอายุ และคลินิกเอกชนได้อย่างดีเช่นเดียวกัน ข้อที่สาม เพื่อเป็นวิชาพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่เลือกแผนการเรียนสามัญที่มุ่งศึกษาคือสาย แพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ และสาธารณสุขโดยตรง ข้อที่สี่ เพื่อเป็นพื้นฐานวิชาอาชีพสำหรับผู้เลือกเรียนแผนการเรียนสามัญทั่วไป และไม่แน่ว่าจะเรียนวิชาพื้นฐาน 6 สาขาที่มีอยู่แล้ว การเรียนวิชาพื้นฐานสาขาสาธารณสุข อย่างน้อยก็จะได้ประโยชน์ในการป้องกันรักษาโรค ส่งเสริมสุขภาพให้กับตนเองและครอบครัว และยังใช้เป็นพื้นฐานเพื่อประกอบอาชีพอิสระได้อีกด้วย ข้อที่ห้า อาจมีโอกาสนำเข้า เป็นบุคลากรทางการสาธารณสุขได้มากขึ้น โดยทางกระทรวงสาธารณสุข จะมีการกำหนดเงื่อนไข และแก้ไขการรับสมัครให้เอื้ออำนวยแก่ผู้จบวิชาพื้นฐานนี้ ข้อที่หก อาจจะมีโอกาสและความพร้อมที่จะศึกษาคือในหลักสูตรต่าง ๆ ของกระทรวงสาธารณสุขได้มากขึ้น ตามเงื่อนไขการรับสมัครของกระทรวงสาธารณสุข ที่กล่าวมานี้ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่สนับสนุนให้นักเรียนได้เลือกเรียนหลักสูตรสาธารณสุข และจากประโยชน์ในข้อที่หนึ่งยังช่วยสนับสนุนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรอีกข้อด้วย ซึ่งกล่าวไว้ว่า ให้นักเรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะช่วยเหลือดูแลสุขภาพของประชาชนได้ในระดับงานสาธารณสุขมูลฐาน

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วว่ามีประโยชน์อย่างไรก็คงจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจแก่นักเรียนหญิงในการเลือกเรียนมากกว่านักเรียนชายดังกล่าวในแง่ของอาชีพซึ่งเหมาะสมกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เพราะโดยทั่วไปนี้นักเรียนหญิงสนใจในเรื่องของสุขภาพมากกว่านักเรียนชายอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิวกรณ์ โภศล (2524 : 49-50) ที่ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีต่อวิชาสุขศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงสนใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

2. จุดประสงค์ของหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข

2.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร ข้อที่นักเรียนเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของลักษณะและสภาพของบุคคลวัยต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นในการดูแลรักษา

จากข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของจุดประสงค์ตรงตามที่หลักสูตรมีจุดประสงค์ที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการในแต่ละวัยของมนุษย์ เมื่อเป็นดังนี้ก็จะช่วยให้จุดประสงค์ที่ตั้งไว้บรรลุเป้าหมายได้ตามต้องการ สอดคล้องกับที่ เฮอร์ล็อก (Hurlock 1959 : 283) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนวัยนี้เป็นวัยคาบเกี่ยวระหว่าง เด็กตอนปลายกับวัยรุ่นตอนต้น เป็นวัยที่ยังคงสำรวจหาความสนใจของตนเอง เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว เพื่อเข้าสู่ภาวะทางเพศ จึงเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวของร่างกาย และคังที แอมอส (Amos 1961 : 22) วิจัยพบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนมีความสนใจมากที่สุดในเรื่องของสุขภาพส่วนบุคคล และการเจริญเติบโตตามวุฒิภาวะ ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุภาภรณ์ สิทธิคง (2528 : 34-36) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2 นักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของจุดประสงค์ของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงเห็นความสำคัญสูงกว่านักเรียนชาย

จากผลการวิจัยนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่า ข้อที่แตกต่างกันนั้น เป็นในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพโดยตรง เช่น ข้อเพื่อให้สามารถปฏิบัติตน เกี่ยวกับ เรื่องสุขภาพและสวัสดิภาพของตัวเองและส่วนรวมได้อย่างแท้จริง หรือข้อเพื่อให้สามารถวางแผนและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการป้องกันและรักษา รวมทั้งส่งเสริมสุขภาพได้ เช่นนี้เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับที่ พเยาว์ ดันยง (2529 : 58-60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาสุขภาพของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนสาธิต พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อวิชาสุขภาพแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีเจตคติที่ดีกว่านักเรียนชาย เช่นเดียวกับที่ สมปอง ยวงสาอด (2528 : 52) ได้ศึกษาถึงเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการดูแลสุขภาพ พบว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพสูงกว่านักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากความแตกต่างนี้ จึงอาจทำให้นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญของจุดประสงค์ของหลักสูตรได้สูงกว่านักเรียนชาย

3. เนื้อหาของหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข

3.1 เนื้อหาของหลักสูตรที่นักเรียนเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการปฐมพยาบาล

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่สนใจในเรื่องของการปฐมพยาบาลมากคง เพราะว่า เป็นสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะ เป็นการดูแลตนเองและการช่วยเหลือผู้อื่น เบื้องต้นได้อย่างถูกต้องปลอดภัย. จากการที่ได้ฝึกปฏิบัติจริง ๆ ทั้งในห้องเรียนและห้องพยาบาล และนักเรียนได้เรียนเรื่องการปฐมพยาบาลมาอย่างค่อเนื่องโดยตลอดทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จนนักเรียนเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ อีกประการหนึ่ง จากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2528 : 20) อุบัติเหตุ การเป็นพิษ และพลวเหตุเป็นสาเหตุการตายที่สำคัญที่สุดของเยาวชน เป็นสาเหตุของความพิการของเยาวชน และมีแนวโน้มมากขึ้นตามลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบ่อกันอุบัติเหตุในท้องถนน และในโรงงาน อันสอดคล้องกับพัฒนาการควยวัยนี้ ซึ่งมีการเจริญเติบโตของร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็ว เห็นได้ชัดเงินจากส่วนลำตัว เชน และขา จึงขาดการประสานงานที่กลมกลืนระหว่างระบบประสาทและกล้ามเนื้อ เป็นเหตุให้ขาดความกระฉับกระเฉง และอู้ง่วงง่าย ชุ่มช้ำม จนเป็นผลกระทบทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ซึ่งมักต้องการการปฐมพยาบาลตั้งสถิติจำนวนตายด้วยอุบัติเหตุยานยนต์บนถนนหลวงในการจราจรของ เด็กอายุ 15-19 ปี พ.ศ. 2526 (กองสถิติสาธารณสุข 2526 : 158-159) พบว่า เด็กตายร้อยละ 12.0 โดยเพศชายตายร้อยละ 9.4 และเพศหญิงตายร้อยละ 2.6 ก็เป็นอีก เหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการปฐมพยาบาลมากยิ่งขึ้น สำหรับผลงานวิจัยที่สนับสนุนข้อนี้คือ จากการศึกษาของ ชอร์ และ นอร์ฟลิต (1981 : 182-185) ในเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนต้องการให้ครูสอน และแนะนำในเรื่องของการปฐมพยาบาล เป็นอันดับแรก เช่นเดียวกัน

3.2 นักเรียนหญิง กับนักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน โดยนักเรียนหญิงเห็นความสำคัญสูงกว่านักเรียนชายทุกด้าน

ดังได้กล่าวแล้วว่า วิทยนี้เป็นวัยคาบเกี่ยว และเป็นวัยอยากรู้อยากเห็น แต่ด้านความรู้ทางสุขภาพนั้น เวท (Wade 1970 : 485-491) ได้พบว่า ความรู้ทางสุขภาพขึ้นอยู่กับอายุและเพศ เพศหญิงมีความรู้ทางสุขภาพสูงกว่าเพศชาย สอดคล้องกับที่ จูไร รังสิกระพุ่ม (2521 : 47-48) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างโรงเรียนปทุมคงคากับโรงเรียนสตรีวิเศษจึงพบว่า ความรู้ทางสุขภาพของนักเรียนสตรีวิเศษสูงกว่าของนักเรียนปทุมคงคา ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับที่ ชนวนทอง สือสุวรรณ (2521 : 54) ศึกษาสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนหญิงแตกต่างสูงกว่านักเรียนชายเช่นกัน นอกจากนี้เนื้อหาของหลักสูตรยังเอื้ออำนวยต่อการเรียนของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย เพราะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนหญิงที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนชาย เช่น เตรียมตัวเป็นแม่บ้านตามลักษณะสังคมไทยซึ่งต้องดูแลสมาชิกของครอบครัว ตั้งแต่การเจ็บป่วย การดูแลเด็กหรือการดูแลผู้สูงอายุเหล่านี้เป็นต้น นั่นจึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญในเนื้อหาของหลักสูตรสูงกว่านักเรียนชายอย่างแตกต่างกันด้วย นอกจากผลการวิจัยที่กล่าวมา ซึ่งสนับสนุนและสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการผู้จัดทำหลักสูตรควรได้ปรับปรุงหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก โดยพิจารณาตามความต้องการและความสนใจของเด็กที่มีต่อหลักสูตรความผลของการวิจัยนี้ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนหญิงเลือกเรียนวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขมากกว่านักเรียนชายถึง 4 เท่า แสดงให้เห็นว่า นักเรียนหญิงมีความสนใจในเรื่องสุขภาพมากกว่านักเรียนชาย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรหาวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนชาย

มีความสนใจที่จะเลือกเรียนวิชานี้มากขึ้น เช่น การจัดการแนะแนวการศึกษา จัดการ ประชาสัมพันธ์ตัววิชาชีพนี้ในโรงเรียน รวมทั้งจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น ๆ อีกด้วย เพื่อ โน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนชายได้สนใจเลือกเรียนวิชาสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของจุดประสงค์ในเรื่องจัด กิจกรรมนันทนาการสำหรับช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของบุคคลในวัยต่าง ๆ น้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ ดังนั้น ทางโรงเรียนควรพัฒนากิจกรรมนันทนาการที่มีอยู่ที่น่าสนใจและ ทันสมัย ตลอดจนกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมากขึ้น เช่น การจัดตั้งชมรม นันทนาการในโรงเรียน

4. ในการปรับปรุงและจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา พื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุข ควรเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญในเรื่องสุขภาพ ผู้บริโภคเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักเรียนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้น้อยที่สุด โดย วิธีการต่าง ๆ เช่น จัดสัปดาห์ณรงค์เรื่องสุขภาพผู้บริโภค เชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย จัดตั้งชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในโรงเรียน เป็นต้น

5. เนื่องจากนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรพื้นฐาน วิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียน หญิงเห็นความสำคัญทั้งจุดประสงค์และ เนื้อหาของหลักสูตรทุกด้านมากกว่านักเรียนชาย ผู้วิจัย จึงใคร่จะขอเสนอแนะว่า โรงเรียนที่เปิดสอนวิชาสาธารณสุขตามหลักสูตรใหม่นี้ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งสำหรับโรงเรียนสหศึกษา สมควรจะได้หาทางกระตุ้นเตือนให้นักเรียนชายได้สนใจ และเห็นความสำคัญในวิชาสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น เพราะวิชาสาธารณสุขนั้นน่าจะมีความสำคัญ ค่อกิ่งนักเรียน เพศชายและ เพศหญิงโดยใกล้เคียงกัน เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานให้แก่นักเรียนใน การศึกษาคือวิชาขั้นสูงทางด้าน การแพทย์และการสาธารณสุขได้อย่างเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เมื่อเปิดหลักสูตรครบ 3 ปี หรือเปิดสอนครบทั้ง 8 รายวิชา (12 หน่วยกิต) แล้ว ควรทำการวิจัยในเรื่องนี้อีกครั้ง รวมทั้งควรศึกษาความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ด้วย เกี่ยวกับ ครูผู้สอน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนการประเมินผลการเรียนการสอน

2. การศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาการสาธารณสุขที่ถูกต้อง และได้ผลนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าหลาย ๆ วิธี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น ใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ และการสังเกต เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการมากที่สุด

3. ควรมีการติดตามผลนักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรแล้ว ได้มีการศึกษาต่อตามจุดประสงค์ หรือออกไปประกอบอาชีพในแนวทางใดบ้าง ว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรอย่างไรหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย